

достъ на лицето, да се отпуснатъ отъ народното сжкровище слѣдущитѣ сумми: На Хаджи Мехмедали 3,000 лева на годината пенсия; на единъ нѣмски келнеръ да си направи къща — 17,000 лева (наши пари 85,000 гроша); на рускитѣ офицери: Лѣсовой, Логвеновъ, Ползиковъ и Масловъ — 42,000 лева (наши пари 210,000 гроша). На Хаджи *Мехмедали* се отпуснаха пари, че въ време башибозуклугътъ, стоялъ миренъ т. е. не клалъ и не бѣсилъ, а само подклаждалъ огънятъ отъ страна; а на рускитѣ *молодци* за тая имъ заслуга, че въ време на превратътъ, когато на сейзинътъ Ерирота би позавидели и еничеръ-агаларж, тѣхна милость, съ камчицитѣ въ рѣка, показана горѣща вѣрность въ изравнието на гробътъ, въ който се погрѣби България за нѣколко години! Както виждате, читателю, патриотизмътъ е бошълафъ; той е сжществуваъ само при турското владичество, а днесъ е невъзможно да се направи разлика мѣжду родолюбецътъ и шпионинътъ; палмата на първенството са подава на тоя послѣдниятъ Люди глави сж биле ония, които сж спущали куршумътъ въ мозагътъ си, за щастieto на другитѣ. Какво заблудение! Нека ги подритватъ днесъ по улицитѣ за да имъ доде умътъ въ главата“ . . .

Истина ли е всичко, що ни разказва автора на страница 10-та?

Да, истина е, горчива истина е: пишуция тия редове прѣвъ 1882 година поиска нищо и никаква сума отъ министерството на народното просвѣщение за да отпечата I и II книжка отъ „миналото“; на просбата ни министъра се изсмѣлъ и на едного отъ началницитѣ си казалъ: кажете на просителя, че *България* има нужда отъ *граматика*, а не отъ *записки* по възстанията. Министъра въ сжщия день бѣ разрѣшилъ да се отпусне една доволно голѣмичка сума отъ държавния ковчегъ на единъ чужденецъ, за да нареди учебникъ по „латинския езикъ.“! . . .

На стр. 15-та автора мѣмре сегашното, гдѣто не почита паметята на българскитѣ герои, а колѣннич прѣдъ *фалшивия авторитетъ на чужденцитѣ* :— „Кажете ми, може ли човѣкъ да не кълне, когато надъ гробоветѣ на Левски, на Бенковски, на Волова, на Икономова, на Кочя и пр., е порасналъ дивъ бурянь (на послѣдниятъ лозе), като че народътъ, за който сж са жертвували са е потурчилъ? Но само това ли е? На кѣдѣто и да са обжрнешъ печатътъ на позора блѣщи въ сичката своя голота. Матевски, тоя сжщий Матевски, другарътъ на Левски, организаторътъ на